saa megat mere som Apothekaren er villig til at medtage almindelige Drøpg. leflaskes eller hvilket som helst Slags Glas. De endvidere denne hidsiøt for det Offentlige, som alene foranlediges af Regernes Ligegyldighed og barnlige Opfattelse, at „the King can easily pay for me", beløber sig til c. 150 Dollars aarlig, hvilke Penge dog maatte betragtes som udgivne til absolut ingen Nytte, hvorfor de formentlig tvinges til at tage saa lille Hensyn til det Offentliges Midler. Alle kan vistnok kun ske paa den Maade, at Apotheker forelig. ges til aldrig at udlevere Medicin paa offentlig Regning, forøvrigt vanskelig. gjorde Lande bragt en Slaske. Saasnart de Fattige mærke, at det er Alvor med Overholdelsen af denne Regel, vile de meget hurtigt vænne sig der. til. Jeg skulde da kun tillade mig at foreslaa, at de gangske ubetydelige Receptier, som ere eiendommelige „Harker", bortfaldes uden Hensyn til Reglen.

Jeg skal nu tage hver for sig de Sygdomme, som gjøre mig Anledning til saa. lige Bemærkninger fra et hygiejnisk Standpunkt og udfra mit Materiale:

Intermitterende & remitterende Febre. Jeg har i de 3 Maaneder haft i Alt en hvas Tilfælde, et ved første Blik paafaldende lille Antal, navnlig naar jeg sammenligner det med hvad de samme 3 Maaneder præsterede paa St. Croix, imod hvilket dette er meget mere Betydeligt. Jeg har det Indtryk, at St. Thomas i denne Henseende – naar der ubetydelige Sundhedsmæssig Bolig – er et langt sundere Opholdssted end St. Croix, og at de væsentlige Feberfoci her i Byen temmelig bestemt kan udgrænses. Jeg tror, at der er endelig Forhold her i Byen, hvori der fra et hygiejnisk Standpunkt burde iværes en Forandring, som vilde forandre Sundhedstilstanden i det Hele taget betydeligt, og at St. Thomas bliver blive i samlet Henseende et „Mønster paa et tropisk By". Ikke det maa indrømmes, at Sundhedsforholdene ere en af de vigtigste Factorer i et Samfunds Liv og Egistens, og at dette ikke mindst gælder om et nordisk Moderlands tropiske Kolonier, hvor der ligger et forholdsvis stort Antal af ikke Indfødte, saa gælder det formentlig om at undgaae de hygiejniske Grundsygdomme, hvorfor vedkommende Localitet lider. Det er nu min Overbevisning – og jeg staar ikke ene med den –, at de intermitterende og remitterende Febre ere vor egentlige Hovedsygdom herude, ikke alene i den Forstand, at de have den største Morbilitetsprocent paa Morbilitetslisterne – thi dette er et Faktum –, men hovedsagelig i den Forstand, at det er den Sygdom, som mest undergraver Sundheden i det Hele taget, og som direkte eller indirekte lægger Grunden til flere andre væsentlige og stærkt repræsenterede Sygdomme herude. Derfor vil en hver Fremstilling, som medbrider Febrene, have en etsy og indgribende Indflydelse paa Sundhedsforholdene i det Hele. Og naar man stiller sig klart, at Febrene ingenlunde kaste ned Klimaet i og for sig, og ikke med Ret, fordi det er tropisk, men bero paa Factorer, som lige saa godt kunne findes paa en langt nordligere Breddegrad, og som fx. i ganske eminent Grad findes i Italiens Malaria-Egne i Nærheden af Rom, men som ganske vist særligt begunstiges af et tropisk Klima, saa paatrænger sig det Spørgsmaal, om det skulde være muligt at undgaae disse Factorer, og om det de skulde være muligt at raade Bod paa dem, med andre Ord: ere Boldbund og Forhold saa ugunstige som muligt for Udviklingen af Malaria-Miasmer. Der er nu her i St. Thomas By to Forhold, som utvivlsomt have en væsentlig Betydning i denne Henseende. Det ene er de store gennem Byen løbende Kanalers Tilstand. Jeg holder mig her i min Fremstilling alene til det største, rettelige „gut", fordi dette alene ligger i mit Distrikt, men maaes ganske vist, at hvad der gælder om dette, ogsaa i fuldt Maal gælder om de to andre. Min Bemærksomhed blev henvendt derpaa ved nogle Feberlidelser, som forefaldt i den mod Kanalen vendende Ende af Lieflegade, hvor der tillige findes en bred, Grøft-lignende Rendesten af den grueligste Beskaffenhed. Ved derfra at merke mig Febropatienternes Bolig, viste det sig, at de næsten alle dannede de ad Bolte langs Kanalen, ikke et eneste Tilfælde forefaldt oppe paa Højene, og et eneste Tilfælde syd for Hovedgaden var næsten tæt ved Kanalens Udmun. ding. Her er jo kun Tale om faa Tilfælde, iøvrigt i Lort lit, og det Hele kun. de jo ogsaa tilfældige, men en Undersøgelse af Kanalen bringer En til at tro det Modsatte. Kanalens Sider ere muurede af Rampestene og Cement, i en hver Henseende fortrinlige, og man spørger uvillkaarlig sig selv, hvor. for man ikke, da dette betydelige Arbejde blev gjort, muurede Bunden med; thi denne Bund er kun lös, eteneste Jord. Kanalens Functioner ere flere og forskellige artede. Den er først Afløb for den Vandstrøm, som ved svære Regnskyl kommer ned fra Højderne, idet den kun er en mindre Fortsættelse af det drøgge fra Kommende, af Naturen dan. nede gut. Dette er vel dens egentlige og væsentlige Function, og den eneste,

som burde bibeholdes. Dernord er den fælles Klod for en stor Mængde Rum, Ulykke, som indrømme alt deres Indhold i den, og dette Indhold bliver liggende, de gaa sammen Plet, hvor det er indbinkt. (!) Saa er den en stor fælles Skarn-tønde for alle de tilstødende Huse, og selv om Renovationsvognene fra Nogat, er det vist, at der gøres Kanalen en meget vigtig Tribut af disse Stoffer. Endelig bliver den i vit Udstrækning benyttet som Latrinkule. Blæsten af de to Rækker Huse, som begrænse Kanalen, vidner, at Politiet bestandig har et skarpt Øje med dem, og de griber derfor sjeldnere paa forsk Gerning; dog her jeg selv en Gang oplevet at faa dekret: medens jeg var ind hos en Dysenteri-Patient, hvis Udtømmelser fra samme Morgen var blevne opbevarede, gik Konen, efter at jeg havde fik den, ganske roligt, og vel sagtens uden at tænke paa min Nærværelse, ud og tømte Karret dysenteriske Indhold ud i Kanalen. Skib var adeubarkt gammel Vane, og det maa ogsaa tilstaaes, at Kanalen indtøgder alvorlig til vaadan Afbenytelse. Flere Steder nemlig i den nordvestlige Ende dennes Sidemuren af selve Murværet, og igennem et eller flere Huller i denne Mur gaar de alle Husets Spildevand forøvrigt meget dybt ud i Kanalen og fornavnlig Bunden nedaf, under til en Blanding af en Muddergøl og en Mødding, paa samme Tid som det flere Alen lige Steds Mur mellem Hullet og Kanalens Bund, hvor alting løber nedaf, dannar en Flad, som svart halvtør, svart halvfydende er en sjeldnere udmærket Jordbund for Sygdomsstoffer af forskellig Art. Man kunde fristes til at sammenligne disse Flader med Reder, hvor der ved Mænd skaaend var baade Sygdomsfrø, og man ser i Tanderne de smaa Plaster gro umaadelig frodigt.*) I Kanalens Bund findes de en Ligger Mængde smaa Møddinger, snart hell tørre, snart i en muddertilstand, sjeldnere altid maaske aldrig virkelig bedækkede med Vand (det i hygiejnisk Henseende gunstigste), de vendt meget hurtigt opøver hud i den løse, porøse Grund. Her findes nu altsaa alle Betingelser for Udvikling af Sygdomssporer, nemlig 1) Ophobning af organiske Stoffer i Forraadnelse bestandig (tilmed ophobede paa den ønskelige Maade, nemlig i forholdsvis tynde Lag, men over et betydeligt Fladerum), 2) Fugtighed og 3) et Grundvand med vaklende Niveau, idet disse organiske Masser som sagt kun i meget store Regnskyller holdes under Vand, og dette i alle Tilfælde altid kun for et forsvindende Ert Øjeblik, men ellers ere i Muddertilstand eller hell tørre. De Smitstoffene (efter Videnskabens

*) Idag (12 Febr. 83) ser jeg, at disse Flader ere blevne rensede, hvilket vel fladt Nedre kun har kunnet ske, ved at afskrabe eller tysse Kellag af Muren.

nuværende Standpunkt, som synes at betroflas ved hver ny gunstig Lejlighed) bliver ere uskadelige, saa længe de forblive i Jorden, eller paa Jordens Overflade ere fuldstændig dækkede af klart Vand, vil det ses, at Kanalen altid fremtræder den i hygiejnisk Henseende ugunstigste Tilstand. Dersom man ønsker indvendt herimod, at denne Kanal jo dog her existerer saa længe i denne Tilstand, og at Fr. Thomas jo dog her vorde betragtet som et relativt sundt Sted, kunde jeg henvise til Analogier, der ere mere talende end mange Ord. Som et saadant analogt Exempel tænker jeg anføre Kjøbenhavns omliggende Landsogne, som i lang Tid blev betragtede som overordentlig sunde Egne, indtil der pludselig i 1878–82 opstaaede umiddelbart efter hinanden 5 store Epidemier, af hvilke den sidste, Dysenteri-Epidemien i Gentofte, lande en ikke ringe Mortalitet. Naar en Epidemi kraftig udvikler sig i en Lokalitet, skal dette jo altid gaaende ikke, idet man der elsker sig til Ro med de tilstedværende hygiejniske og sanitære Forholds som det tilfredsstillende. Ved Ingen en skøn Dag – som i Kjøbenhavns Omegn – Epidemierne opmærksomme og slutte Tilstanden og aabner Øjnene. Jeg tror nu, at disse 3 Kanaler her i Byen ere en hygiejnisk Enclave af den værste Art, som dels kunde blive meget skadelige ved eventuelt importerede Epidemier, dels dødelige ere Byens vaemlige Feberfoci og dels ødelæggende influere i høj Grad paa Sundhedstilstanden i det Hele Taget.

Hvorledes ville da disse Kanaler kunne bringes til at tilfredsstille en god Hygiejnes Fordringer? Dels de utrygge Politi-Forandelinger ville her være om, trent uindbydelige, thi man maatte jo nødvendigvis have Vand ned hvert enkelt Hus for at forhindre Hegerne i at benytte Kanalerne efter gammel Vane; man sagde om dette skete, vilde jo dog de mange Rendestenene undvigende at indgyde deres Indhold i dem, og selv om man havde Vand nok, vilde Strømme af Vand ikke kunne holde dem rene paa Grund af Rendernes Beskaffenhed. Forøvrigt er Kanalen ren nu, men vistnok et Lag paa flere Tommer tørhagre, og Hygiejnens Fordring er da vistnok ingenlunde den: Rummet maaes paa samme Maade som Ystenet, saa en virkelig Udrydning bliver mulig, Kanalen reduceres til sin første og egentlige Funktion, og alle de til den løbende Rendestenene føre til det almindelige Rentarkens-System med Udløb i Nogat.

Der findes ogsaa i den vestlige Del af Byen en Mængde meget ukyndige Rendestenene, som ved deres slørige Beliggenhed, slinkende Indhold nærmest og sagde som et Supplement til den store Kanal. Ogsaa her burde det paa

Renhedens Beskaffenhed, som umuliggjør en virkelig Afskylning, og gjør, at Byens Vandforsyning ikke er stor nok til med daglige Afskylninger at bortskaffe det Største af Dødslegemet. Her er det endvidere Punkt, hvorpaa jeg vilde henlede Opmærksomheden: den offentlige Brug af Vand som Desinfectionsmiddel. I Borgerrepræsentationens Møde i Kjøbenhavn d. 25 Septbr 1882 udtalte Dr. Engelsted følgende: „Rigelig Brug af Vand er ikke blot nødvendigt for det enkelte Individs Helbred og Velvære, men det er i høi Grad nødvendigt som offentlig Desinfectionsmiddel. Der er Intet som Smitstoffen i den Grad hænger i, og ved Hjælp af hvilket de spredes saa meget som ved Støv og Smuts. Derfor ansees det som meget farligt i Hospitaler at støde af, feje ud og lignende, uden i Forbindelse at have dampet Støvet med Vand. Forholdet er det samme ude i Byen. Alt det Støv og Smuts, som ligger paa Gaderne, som flyver ud fra de omtrænde Renovationsvognene, indholder mange Spirer til Sygdommene. Den bedste Maade, hvorpaa man kan forebygge disse Sygdommes Udbredelse, er ved at udskylle med rigelig Vand. Dette er en almindelig anerkjendt hygiejnisk Regel." I en tropisk By som St. Thomas er den offentlige Brug af Vand jo utvivlsomt af meget stor vigtighed, dels som rigelig Vanding af Gadernes (for at dæmpe Støvets og derved formindske Luftens Rigelighed paa Sygdomsspirer), dels som Afskylning af Rendestenene (for at formindske og hemme Forraadnelsen af disse Smitstoffer og gjøre Forholdene saa ugunstige som muligt for deres Forplantning og Vækst.). Disse to hygiejniske Fordringer ere jo ogsaa tilstede i Havnegaden, men ikke i det store vestlige Kvarter, vel saaledes, fordi Vandforsyningen ikke strækker til. Strømmaadene ere jo her i Byen som bekendt meget betydelige, og Gadevandingen maa derfor ansees som meget vanskelig. Men den anden Fordring er dog maaske i det faktiske Kvarter fuldt saa vigtig, nemlig erindrer dens Beskaffenhed og Indhold, idet de forruden Spildevandet vitterlig indholde Masser af organiske og dyriske Stoffer. Dette Mistrøb vil vel neppe kunne forhindres, men Faktum bliver dog ved vist uudviklet skadelig, naar Rendestenene blive forbedrede og saa dagligt skyllede fuldstændig rene med Vand. Men som en stor del af dem nu ere, kan vel saa meget Vand ikke skylle dem rene.

2.

Et nyere Middel mod Malaria, som synes at virke ved direkte at dræbe Miasmet, fortjener dog maaske kende nogen Opmærksomhed. Det er Dyrkningen af Eucalyptus-Arterne (særlig E. globulus og resinifera), som siden 1870 er forsøgt i stor Maalestok i Malaria-Egnene ved Rom, og som synes at have givet et udmærket Resultat, idet Trærnes store anti-malariske Indflydelse har vist sig utvivlsom. Jeg ved vel, at man paa St. Croix har forsøgt Dyrkningen af dette Tre, og at dette Forsøg mislykkedes; men Forsøget kan neppe betragtes som afgjørende. Træet trives godt under de forskellige ude Breddegrader fx. Sydfrankrig, den romerske Campagna, Algier, Cap, Australien, vokser meget hurtigt, udmærket i Sumpe, hvor det trækker en Masse Vand fra Jorden, men kan ikke taale at staa i fuldstændig tør Jord. A priori vil man altsaa let forstaa, at det ikke vil kunne trives overalt paa disse Øer, medens det er sandsynligt, at det vil kunne trives netop paa de Steder, hvor Malarianiasmet udvikles. Et nyt Forsøg, lagt med mere kyndig Haand, var derfor maaske nok Mueegen værd, hvis det maa indrømmes, at Malaria er en af vore Dødsfiendter herude.*)

Venerische og syfilitiske Sygdomme. Der er ingen Tvivl om, at disse Sygdomme ere langt hyppigere, end det skulde synes efter de faa Tilfælde, som meldes og føres til Behandling. Ofte kender det, at man ved at undersøge et Individ paa ganske andre Ting tilfældig opdager en venerisk Sygdom, og det er i det Hele Sygdommene, som Regerne ikke ønske uden i de desperate Tilfælde, og hvis virkelige Betydning de ikke kende og igjennem Forklaringer vanskelig kunne bringes til at forstaa. Som Regel gaar det saaledes, at vedkommende Individ, naar de mest fremtrædende og generende Symptomer ere forsvundne, udebliver og ikke fortsætter Behandlingen, medens han eller hun endnu en gang skund vælge at smitte et andet Individ, som de komme i seksuel Berøring med. Naar man her gjør saadanne Bagklagelser, staar man stundom mindre tvivlsom ligeover for ganske mere eller mindre maskerede Tilfælde af Syfilis, og man forstaar de forholdsvis talrige Tilfælde af strikture urethræ (stundom hos ganske unge Personer paa fx. 25 Aar), som ere Følgerne af, at vedkommende gonorrhoe enten slet ikke er blevan behandlet eller blevan behandlet meget slet af Eleven Venner eller Patienten selv. Den stærkt udbredte kommelige Prostitution og Regernes Mistankat og Ligegyldighed for Smitte maa udvendigvis udbrede Smitten i vide Kredse. Maaske kunde dette hemmes noget, hvis, i Lighed med hvad der skeer paa St. Croix, et hvert, selv det tilsyneladende ubetydeligste Tilfælde blev indtaget paa Kommunehospitalet (med det godt eller med det onde) og tvungen til at forblive der, indtil det var virkelig helbredt.

*) I en Artikel fra 1879 ser jeg, at det „med Held er brugt paa Cuba og andre vestlige Øer".

Hjerteegdomme hør til de almindelige og stærkt repræsenterede Sygdomme blandt den mørke Befolkning. Hjertefeberen, som i Europa er en af de hyppige og væsentlige Aarsager til Hjerteegdommene, existerer næppe her, er i ella Tilfælde overordentlig sjelden; man kender hos sandsynligvis den meget hyppige Chlorose og Anæmi og de langvarige intermitterende Febre til Hjerteegdommenes rigtigste Aarsager. Chlorose og Anæmi ere overordentlig almindelige, vel sagtens paa Grund af Arbejderbefolkningens uøle Levning og Lavmaade, og jeg har i et Par saadanne Tilfælde kunnet forfølge Hjerteegdommens gradvise Udvikling fra en ringe Hjertedilatation med audnitske Blodlyde og stærk Blæsen i Halsbarne og til udtalte Klapper.*) At de langvarige Febre lægge Grunden til Hjerteegdomme, dels ved de gjentagne lang tid forholdte høje Temperaturer, dels ved den ofte stærke og langvarige Anæmi som Febren frembringer, er et Ekon, som vist de fleste lægre kender Lave. Man kun den, som har et Hospital til sin Raadighed, vil have Materiale til at gøre eksingente Undersøgelser i dette efter min Mening meget interessante Spørgsmaal.

Med Brystsygdomme forholder det sig jo vel mærkelig nok. Medens de acute Former, Lungebetændelsen og Bronchitbetændelsen, ere saa sjeldne, at man under Undersøgelsen næppe tror sine egne Øjne (jeg har i 2½ Aar kun set 1 Pneumoni og 1 Gennich), hør derimod de kroniske Former, Lungetuberkulosen, til de vel alm. Sygdomme blandt de arbejdende Klasser, ligesom ogsaa sero-

*) Det er meget vanskeligt at faa Patienter til at opsøge Dem i længere Tid. Ved Opfordringer og Forelæsninger bliver de meget hurtigt lede af at forlade Behandlingen og komme ikke tilbage, hovedsagelig fordi Negrene kun tro paa det, hvor af de meget hurtigt se en hjælpelig Virkning. Dem gaves paa denne Maade ud. trinkelsvis meget Medicin tilspildt, da man kan finde i Kunst en saadan Ræke Piller, hvorfra kun Tredie- eller Halvdelen er brugt og siden aldrig virker „because it did not do me any good". Alle Ord ere i et saadant Tilfælde unytteløse, men jeg følger sædvanlig den Regel, som jeg antager vil findes hverttigst, at undervente vidtrækkende om, at kun Herren ikke faar mere for Medicin end i de virkelig alvorlige Tilfælde. — Som et andet Exempel paa Negrenes lettfordrøjelige Omgang med fri Medicin og det Offentliges Midler kan følgende tjene: En ung Mand kommer til mig med et mødtydeligt, stinkende Saar paa den store Tæe (et af den, jeg kunde saa godt fra Richmond, og hvis Helbredelse dette en god

fulgte Dem ikke ere abrupt sjeldne. Dette kommer ikke paa Klimaet i og for sig, thi Vestindien kan jo ensersin betragtes som Begyndelsested for disse Former af Phtis, og ikkeend den vel stillede hvide og lys kulørte Befolkning er et kendt opstaaet Tilfælde nærmest en saadan Undtagelse, at man nødten kan sige, at det ikke existerer. Man det kommer åbenlysnet meget nøje sammen med Kommens Opfordring og Levemaade i de første Barneaar, og der ville vi da senere optage Traaden igjen.

Der er en Sygdom, som det fra et helt andet Synspunkt har en vis Interesse at notere, nemlig Brok, fordi det her paa St. Thomas forekommer meget sjeldent (jeg har i 5 Maaneder, Febr – Juli, kun haft et eneste Tilfælde blandt Erfaringen), paa St. Croix derimod saa hyppigt, at det nødten hører til den dagligdagse Praxis. Dette giver gaarde Anledning, at St. Croix's Befolkning er en meget haardt arbeidende Befolkning, St. Thomas derimod det modsatte. Det stemmer derfor ogsaa med, hvad man skulde vente, at den Sygdom der Kommen, som paa en vis Maade trader i Stedet for Mandens Brok, idet det haardt anstrengende Arbejde kende er den nærmeste Aarsag til begge, nemlig descensus & prolapsus uteri, ligesaadan er hyppig paa St. Croix, ikke en sjeldnere her.

Saa er der endelig Sygeligheden og Dødeligheden i de første Levesaar. Dette er aabenbart Kernen et af de vigtigste og mest indgribende Forhold paa det sentiøse Anseende og her de ogsaa gantagne Gange og med mange Ulejligheder nødt Gentaand for Drøftelse. Ogsaa jeg har haft min Opmærksomhed stærkt henvendt paa dette Punkt. Dog er det ikke min Mening at fremkomme med nogle „almindelige" Bemærkninger om Sagen i sin Helhed, hvilket vistnok vilde være temmelig unytteløst og økeslöst, men jeg vil bestandt

Fuldmyndighed paa Prøve). Den fik en Receept, signeret „imbrown", med Tilføjende: Faa dette Ting paa Apotheket og bring den tilbage her til mig, saa skal vi forbinde dens Saar. Den fik Receptan signeret „poor" af Distriktsforstanderen, og Medicinen blev udleveret paa Apotheket f.o.R. (Forlod 58 Cents), men jeg saa aldrig Manden. Den er vel bleven omskiftet og har saa Lastet Medicinen bort, da han umuligt kunde have nogen Anelse om, hvorledes de Ting skulde bruges. Hans Ropel fik jeg ikke det ikke opgivet, den skulde han ellers ogsaa bringe, naar han kom igen. Selvfølgelig er dette Tilfælde ingaaende enestaaende.

procieres de 3 nævnte Punkter, som jeg har haft in mente, og hvis Forklaring jeg her søger at klare for mig selv, og disse ere:

1, Synes en Opgørelse af de sidste Aars Døde- og Fødselslister at bekræfte eller afkræfte den Mening, at den store Befolkning er i Aftagen eller Udtørring?

2 Har Illegitimitetens nogen væsentlig Indflydelse paa det enorme Antal Dødsfødte og den store Dødelighed blandt de smaa Børn?

3, Hvad er Grunden til, at Dødsfødselernes Tal naar en saa svimlende Højde, at Tiendedelen af alle Fødler ere Dødsfødte, og er dette uundgaaeligt eller kan der raades Bot derpaa?

Fødsels- og Dødelighedsforholdene ere beregnede efter de Kirkelige aarlige Oversigtslister. Det er gjort for Tiaaret 1870–79 af Dr. Pontoppidan. Jeg har nu gjort den samme Beregning for 1880–81–82. Det er ganske vist kun 3 Aar, og man plejer jo i Reglen ikke at bruge Rækker paa under 5 Aar; men dels forelaa der kun 3 Aar, og dels egne disse 3 sig meget godt, fordi det var næsten meget ensartede og rolige Aar uden Epidemier og uden saadanne Forhold, som kunde influere stærkt paa Dødeligheden.

Folkemængden i St. Thomas By var 1860 – 11381
1870 – 11681
1880 – 11764

Der er altsaa en, om end kun lille, Tilvækst fra Tiaar til Tiaar, og dette kun, da jo bare paa en Formindskelse af Dødelighedsforholdene, altsaa Forbedring af de Sanitære Forhold, eller en forøget Immigration. En Sammenligning af Dødelighedsforholdene i 70–79 og 80–82 vil sees i følgende Tabel:

	Mortalitetstallet	Af alle Fødte vare døde	Blandt Ægtefødte vare Dødfødte	Døde i 1ste Maaned	Blandt Uægtefødte vare Dødfødte	Døde i 1ste Md.	Af alle Fødte dødfødte	Af alle Fødte døde i 1ste Aar
1870–79	50 pct.	701 pct.	65 pct.	54 pct.	149 pct.	101 pct.	123 pct.	366 pct.
1880–82	45 pct.	732 pct.	47 pct.	63 pct.	118 pct.	80 pct.	99 pct.	306 pct.

Altsaa Byens Mortalitet i det Hele er faldet fra 50 til 45 pro Mille, et jo forholdsvis betydeligt Tal, og overvægt dertil ere alle de endelige Kvotienter faldne (undtagen den lille Stigning i fjerde Kolonne, som let kan forklares, da det ofte er en ren Tilfældighed, om Barnet er dødfødt eller

dør en Time efter Fødslen). Ogsaa de Dødfødtes Antal er gaaet ned fra 123 til 99 pro Mille. Men vi kommer de to sidste afgjørende Tal:

1870–79 var gennemsnitlig aarlig 573 Dødsfald og 521 Fødsler, altsaa 52 flere døde end Fødte.
1880–82 - - - - - - 536 - - - 471 - - - - 65 - - - - - -

Altsaa Fødselernes Antal er faldet i et stærkere Forhold end Dødsfaldenes, og Overvægten af Døde over Fødte er stegen betydelig, hvilket er Formelen for en Nations eller Befolknings Udtørring. Ser i denne Beregning ere alle St. Thomas Beboere medtagne, hvilket er uundgaaeligt, da de officielle Lister ikke nøiere Forsaan. Men hvis den vel stillede Befolkning ikke var medtagen, vilde Forholdet naturligvis stille sig endnu meget værre for den lavere Befolkning vedkommende, og det er med andre Ord Negerracen, som er eller stærk i Aftagende, el den synes ifærd med at udø. Men vi, trods disse Tal, Folkemængden alligevel er tiltagen lidt, kan dette kun skrives en forøget Immigration; en saadan kunde jo tænkes at tilføre livskraftige og levedygtige Elementer, som kunde regenerere Racen, men den synes hvertimod kun at tilføre Udskuddselementer, som i alle Tilfælde har vist sig udi af Stand til at regenerere Befolkningen her paa Øerne.

Først faa et Begreb om, hvorledes Børnedødeligheden her stiller sig i Forhold til Børnedødeligheden i Kjøbenhavn, lader jeg sammenstillet min Tal med en Tabel over Dødeligheden i de 5 første Levaar i Kjøbenhavn for Aarene 1875–79, udarbejdet af Dr. Th. Sørensen i Slutningen af 1882:

Af 1000 levende Fødte døde i Alderen

	0–1 Maaned									0–1 Aar			1–5 Aar			0–5 Aar		
	Ægte Fødte			Uægte Fødte			Ægte og Uægte F.											
	Mænd	Kvinder	begge Kj.	Mænd	Kvinder	begge Kj.	Mænd	Kv.	begge Kj.	Mænd	Kv.	begge Kj.	Mænd	Kv.	begge Kj.	Mænd	Kv.	begge Kj.
Kjøbenhavn 75–79	64	52	58	108	98	103	72	61	67	244	220	233	86	94	90	330	314	322
St. Th. 80–82	52	80	66	101	82	91	86	82	84	287	267	277	130	116	123	417	383	400

Børnedødeligheden er i Kjøbenhavn, som i alle store Byer, meget betydelig, og dog overgaar St. Thomas den langt. Men her er kun taget levende fødte Børn. Jeg kan ikke angive nøiagtig Procenten for Dødfødtes Hjemmes, men St. Thomas overgaar her Moderlandet i et langt stærkere Forhold. Det af 1000 levende

fødte Børn de 400 var død inden det første 5 Aar, er allerede meget overraskende, men et Tiendedelen af alle Fødsler er dødfødte er forfærdeligt, og tage vi de ikke de levende fødte alene, men alle Fødte, faa vi nu, at inden det første 5te Aar er over Halvdelen af dem døde. Hvad er de Grunde til alle disse Dødsfødsler. Jeg tror gaa, at det skulde ligge i Regeringernes Natur og Constitution. I Følge den det paa nogen Maade siges, at Regeringerne im. der Gravitetens arbejde Laardere eller skaane Jøgt mindre end de arbej. dende Klasser Gjemme, efter hvad jeg her fik, skulde jeg næsten være tilbøjelig til at tro, at det Modsatte er Reglen, og Tilfælde er i alle Tilfælde almindeligere, end at en Regerende bringer sin Gravitets som Paarskud til at dri. ve og dræne. Der er vel nogle to Meninger om, at Aarsagen er den, at saa mange Børn fødes inden en Dordmoders Tilstedeværelse og Hjælp. Forfølen bliver ikke lærdt fornuftigt, Barnet fødes asfyktisk og bliver ikke bragt tilliv, da de tilstedeværende Mennesker ikke have de simpleste, naturligste Begreber om Sagen, endsige nogen Kendskab til den. Den dansk Prøil fortalte mig en Gang, at man var kommet til ham med et lille Barn, et Par Timer gammel, som lae kastet i sit Blod, paa Grund af ikke underbundne eller utilstrækkelig underbundne Navlestrænge. Et saadant Tilfælde er meget oplysende. At mangen Dødfødsel eller Livlig efter Fødselen følgende Død næsten kommer ind under det Kriminelle, er en Tanke, man nogle kan nægte sig imod, naar man atter og atter ser Regeringernes ønskelige Ligegyldighed for Barnet og mangen Gang har hørt Dens frie udtalte Ønske om at blive det kvit. Saa længe der ikke er indført tvungen Jordmoderhjælp, saa ingen Fødsel kan foregaa uden en autoriseret Jordmoders Tilstedeværelse, saa længe vil Dødfødselerne utvivlsomt vedblive at figurere med disse ugunstige Tal. Og derfor maaer jeg, at Indførelsen deraf bør være Lægernes protesta ceusco herunde.

Der kommer endelig Spørgsmaalet om Illegitimitetens Indflydelse. Dette har Interesse, fordi det fra Ægteskabets Side er blevet hævdet som den egentlige store Modstanderaarsag til den store Dødelighed, og naar man gaar ud derfra som et Faktum, saa er Midlet jo med det Samme givet: Faa blot alle disse Individer til at indgaa lovformeligt Ægteskab, saa vil Alt blive godt. Jeg tror ikke, dette stemmer med, hvad de faktiske Forhold vise. Jeg tror, at Illegitimitetens her som overalt har nogen Indflydelse, men ingenlunde nogen

vesentlig, og at Illegitimitetens og Børnedødelighedens ikke er Aarsag og Virkning, men 2 sidestillede Virkninger af samme Aarsag. Først er der det Ejendommelige ved Illegitimitetens Herunde, at den ikke er Undtagelsen men Reglen. Thi naar 73% af alle Børnene i St Thomas By er uægte, saa vilde man jo sandsynligviis, naar alle de velstillede, øjenvidende Familier fratoges – de Familier, som næsten alle de ægte Børn – komme til det Resultat, at i den lavere Befolkning noget Lignende som 90% var uægte. Allerede dette taler paa det, som er det virkelige Forhold: Pluralitetens af disse Børn ere ikke avlede i almindelige løse Forbindelser, men derimod i et Slags halvlovt Ægteskab, hvor Forholdene, uden at være nøjere, dog have levet sammen som Ægtefolk i mange Aar og set et vist Antal Børn i Verden. Den Vej, jeg nu er gaaet, for at faa en Oplysning af Forholdene, er simpelt hen at undersøge hver enkelt „Familie", som jeg har i Beröring med, med særlig Hensyn til, om „Gift" eller „Ugift" havde nogen Indflydelse paa „Familiens" hele Stilling og Status, og jeg er næsten altid kommen til det samme Resultat. Tage vi først de meget løse Forbindelser, saa har Illegitimitetens her stor Indflydelse. Der bor f.Eks. en Pige med en lille Dreng, hvis Fader er en hvid, meget velstaaende Mand. Han er imidlertid rejst til America, er gift der, og giver ikke Pigen (eller hendes egen Søgand) en Cent til Barnet. Senere har hun faaet 2 Børn med en Anden, men faar ikke heller Bidrag af dem. Hun arbejder (syer) saa meget, hun kan, og Moderen hjælper hende, men Børnene ere usle og daarlige ernærede, og de to af dem ville sikkerlig komme paa Dødslisterne inden det 5te Aar. Her har Illegitimiteten den almindelige Indflydelse, at Faderen undrager sig en hver Forpligtelse lige over for sit Barn, fordi det er illegitimt, medens Moderen ofte gør hvad hun kan, indtil Fattigdom og Elendighed har slaaet og slidt hende, saa hun giver op – og en vis Mands Barn er paa Fattigvæsenet. Man har i dette Øjeblik bor en anden ung Pige med en lille sund og frisk Dreng, hvis Fader – ogsaa en hvid Mand – giver hende 20 Dollars om Maaneden til Barnet. Jeg tilsaa Barnet under en Sygdom, og hun var den omhyggeligste og kærligste Moder, og Illegitimiteten havde i dette Tilfælde ingen deletær Indflydelse. Her er de en Gang er de mere stabile Forbindelser, som, som varer mange Aar, ofte hele Livet. I dette ene Huus bor 2 Ægtefolk med 5 Børn; de have levet sammen i 11 Aar og betragte sig som gifte, kalde sig „husband" og „wife". Men ef-

Erhvervene som Kvinderflokken vøgede, vøgede ogsaa Fattigdom og Elendighed. Det yngste Barn, 1½ Aar gammelt, var omtrent dødt af infantil Atrofi og Marasmus og er saa usselt, at det aabenbart ikke vejer saa meget som et enkelt Kraftigt Barn gen 2 Maanedar; hvorledes er de dette gaaet til? saaledes: Moderen dieede ekte Barnet i 3-4 Maanedar, og det trivedes vel godt. Saa fik hun noget Arbejde og begyndte at forømme Barnet, som fra nu af fik „a little Salaöp or Sago or what we else had", og Barnet var nu vist til Døden. Hvis Moderen ikke eeter **raw** eller ikke eeter **gider** andre Barnet, er det et rent Tilfælde, om det sliggen over det første Aar; thi Mælk Kan de ikke Raad til at Köbe, og gen de andre almindeligt brugte Næringsmidler Kan Barnet ikke leve. Den Korte Lidelseshistorie er stereotyp den samme for næsten alle disse Børnene og Døde Børn. Her i dette Rum bor dermed en virkelig Familie, Forældrene ere ophørte, og der er en Stor Børn; men Forholdene ere nøjagtig de samme som i det nys anførte Tilfælde, det er umuligt at opdage nogen Forskel. Det er en aldeles tilfældig Ting, om en Neger er gift eller ikke*), og de forstee ikke de Forpligtelser og Ansvar, som de paatage sig ved et Ægteskab. Er Vaskekonnerne flittige og vindskibelige, vil han efter bedste Evne sørge for sine Børn, selv om de ere uægte, hvad for ham er uden Betydning og Betydelighed gen Nogal, og er han - som i Regelen - sorgløs og ligegyldig og doven, vil han ikke sørge for sine Børn, selv om de ere ægte, hvad ogsaa er ham den ligegyldigste Ting i Verden. Efter de mange Tilfælde, jeg har undersøgt saa nøjagtigt som muligt, er jeg saaledes naaet til den Overbevisning, at Illegitimitetens her som overall har nogen Betydelse, men at den store Børnedødelighed i Nordsøgen skyldes Negernes Sorgløshed og Doven, skab og deraf følgende Fattigdom og Elendighed. Det er nødven ünødvendigvis, at et hvert spædt Barn, som ikke ernæres af Moderen, hvad enten hun nu ikke kan eller ikke vil, maa dø; thi det eneste Næringsmiddel, som et saadant spædt Barn virkelig Kan trives med, nemlig Mælk, faa de aldrig. De enkelte, som eliminere igennem, blive saa svage og uele, at det sandsynligvis er her, Spirem

*) En 39aarig Neger kom til mig for kort Tid siden og bad om en Vaccinationsattest. Han vilde konfirmeres, men ønskede saa først gifte med Moderen til Hans 5 Børn. „I am a very poor man - sagde han - and have 5 children; therefore I want to gain Christianity, then I know, that God will take care of my children, that is written in the Bible".

lægges til Lungesvindsotten herinde, og det er blandt disse Børn, jeg har set de enkelte Tilfælde af udvidt Scrofulose, som findes her.

At Æteskabet saaledes ikke er Midlet mod den store Børnedødelighed, tror jeg vistnok. Gives der da i det Hele noget Middel? Vistnok ikke. Men Dårlige Boliglerne og Dødeligheden i de første 24 Timer vil kunne indskrænkes betydelig ved Trængsen Brug af Jordemødre. Men alligevel dette vil gives en ikke betydelig Nedsættelse af den Hele Mortalitetsprocent.

Politiet

har i det Hele Ikke stor Fordringen til Lægehjælp og Medicin. Men der har været en stor og ejendommelig Forskel mellem de danske og de indførte Politibetjente, som alle ere sorte eller mørke. De danske Betjente have lidt en del under Klimaet, hvis Virkning er de jo i det Hele ere utsatte for. 5 af dem have haft stærke og vedholdende Febr., og skønt de alle have været herinde i mange Aar, ere de saa langt fra blevne „acclimatiserede", at de tvertimod synes mere og mere disponerede til Febr. 4 andre have lidt af saadanne nærlan kroniske Fordøjelsesforstyrrelser, som ikke synes at skyldes Klimaets Indvirkning. Af de indførte Betjente har ikke en eneste haft nogen af disse Lidelser. Derimod have flere af dem lidt af Øjensygdomme, som menes at skyldes Indvirkningen af det stærke Sollys.